

finder sit Udtryk i Alderstilløgene, som efter ydet Tjenestegjerning, hvilket finder sit Udtryk i Oprykning til en højere Lønningsføds, er den i og for sig rigtigste; og jeg ser ikke rettere end, at selv om det ikke vil have stor praktisk Betydning, naar man ser hen til, at visnok et langt større Løbel end blot Halvdelen i Virkeligheden er rykket op efter Alder, vil det alligevel være Toldbestyrerens en væsentlig Ulempe, at Aldersoprykning skal finde Sted, om det endogsaa kun er for et forholdsvist begrænset Antal af Balancer, idet derved Oprykningen dog ubetinget ogsaa kommer til at ramme dem, der efter deres Embedsgjerning i Virkeligheden ikke fortjene den Forbedring, som skal gives gennem Oprykning til en højere Lønningsføds. De kunne sinkes paa deres Vel, men ikke holdes tilbage, og de, der fortjene at bringes frem, ville ikke kunne bringes saa tidlig frem, som naar Bestyrerens fremdeles ligesom nu faar frie Hænder. Dertil kommer, at der jo, som allerede Medlemmer meget godt vide, er meget væsentlig Forskjel paa den Tjeneste, der ydes af disse 405 Toldassistenten og Strandkontrollører. En Forskjel skal jeg strax gjøre opmærksom paa for dem, der ikke maatte være nærmere kjendte med Forholdene, nemlig Forskjellen mellem dem, der gjøre Tjeneste paa Landjorden, og dem, der gjøre Tjeneste paa Søen, idet de Sidstnævnte ifølge deres Stilling der have et absolut Fortrin fremfor de Andre, saa at det vilde være høist ubilligt at lade dem rykke op paa højere Lønning ligesaa hurtigt og paa samme Maade som dem, der gjøre Tjeneste paa Landjorden. Jeg maa i det Hele meget bestemt hævde den hidtidige Frihed for Administrationen til at lade Oprykning til den højere Lønningsføds finde Sted, efter som Administrationens Løve kræver det. Ikke det ene Hensyn og ikke det andet Hensyn, men samtlige Hensyn tilsammentagne, gjøre det i mine Tanker til en Nødvendighed at fastholde dette. Det, der skulde opnaas gennem det af 9 allerede Medlemmer stillede Forslag under Nr. 26, er jo i Virkeligheden ikke Andet end en Forsøgelse af den Afgang til højere Lønning, som saa fylbig gives paa anden Maade gennem Alderstillæg. Gennem disse vil jo Enhver efterhaanden rykke op til en forbedret Stilling, men at tilvinge de Paagældende en lignende Oprykning gennem Fremføds til den højere Lønningsføds, forekommer mig ikke at være sammenhængende med Tjenestens Løve og forekommer mig lige overfor de fylbige Alderstillæg at være ligesom umotiveret.

Et andet Mindretal har under Nr. 31 foreslaaet, at den for Toldbetaten nye Bestemmelse, at Bestillingsmandens Lønning forøges med 5 pCt., der i visse Tilfælde komme til Anvendelse til hans Selvforsørgelse, skulde udgaa. Dersom jeg har forstaaet det allerede Mindretal ret, er dets Modstand mere rettet imod Konsekventerne af dette Forslag end imod selve Bestemmelsen som gjældende for Toldbetaten. Jeg maa imidlertid meget

alvorlig frabede mig, at man af Hensyn til Post- og Telegrafvæsenets Bestillingsmænd stiller de under mig sorterende Bestillingsmænd ugunstigere, end Thinget ellers vilde stille dem. Det forekommer mig høist ubilligt her overfor Toldvæsenets Bestillingsmænd at ville negte, hvad man maatte anse det for billigt, negte det af Hensyn til, at Post- og Telegrafvæsenets Embedsmænd vilde kunne komme til at koste Statskassen nogle Tusinde Kroner mere, naar den samme Regel skulde bringes til Anvendelse paa dem. Jeg ser ikke rettere end, at Forslaget i og for sig er overmaade billigt lige overfor de Bedkommende, og jeg vil tilføje, at det sandsynligvis kun vil medføre en aldeles forvindende Udgift for Statskassen. Naar man ser lidt nærmere paa Forslaget, saaledes som det nu er udformet af det allerede flertal, og jeg kan sige i Overensstemmelse med mig, vil man se, at Forslagets Hovedbetydning bliver den, at det Fradrag af 5 pCt., der hidtil har fundet Sted i Toldbestillingsmændenes Lønninger, saavel til Entseforsørgelse som til deres egen Forsørgelse, for Fremtiden vil blive anvendt udelukkende til Entseforsørgelse. Nu anvendes kun Halvdelen af de 5 pCt., altsaa $2\frac{1}{2}$ pCt. til Entseforsørgelse; for Fremtiden ville de fulde 5 pCt., som Bestillingsmanden selv betaler, da Beløbet bliver fradraget fra hans Løn, blive anvendt til Entseforsørgelse. Det er Hovedbetydningen af Forslaget. Endvidere ville andre 5 pCt. blive godskrevne Bestillingsmanden til hans egen Forsørgelse og eventuelt til hans efterladte umyndige Børns Forsørgelse. Hvad disse sidste 5 pCt. angaar, da bliver den væsentlige Betydning af dem netop det, at den opspares Noget, hvoraf der kan ydes en Hjælp til Bestillingsmandens efterladte umyndige Børn, det bliver den egenlige væsentlige Betydning deraf, thi de Tilfælde, i hvilke Bestillingsmanden selv vil komme til at nyde godt deraf, vilde være saa faa, at man vil komme til at leve i mange, mange Aar, før man møder et saadant Tilfælde. Det vil jo nemlig kun kunne indtræde, naar Bestillingsmanden uden egen Skyld bliver affædiget, før han har tjent saa længe, at han kunde faae kongelig Udnevnelse og derved Pensionsret, thi kongelig Udnevnelse og Pensionsret kan jo først gives efter 10 Aars Tjeneste. Dersom den altsaa absolut naaedes med 10 Aars Tjeneste, vilde den Tanke, jeg har fremsat, kunne udtrykkes saaledes, at de 5 pCt. kun komme Bestillingsmanden selv personlig til gode, naar han uden egen Skyld bliver affædiget, før han har tjent i 10 Aar. Nu tror jeg, at det allerede Thing vil give mig Ret i, at det vil være et meget sjældent Tilfælde, i hvilket altsaa dette opsparede Beløb vil kunne komme Bestillingsmanden selv personlig til gode. Jeg gjentager altsaa, at Hovedbetydningen af Forslaget, som det nu foreligger, er den, at der for Fremtiden vil blive anvendt dobbelt saa meget som hidtil til Forsørgelse af